
Sporočila

Slovenska
minoritska
provinca
svetega Jožefa

3	Uvodnik
5	Iz provincialata
6	Iz naših samostanov
20	Iz naših misijonov
25	Odmevi
32	Iz naše preteklosti

Sporočila - glasilo slovenskih minoritov
leto LIV

Izdaja: Slovenska minoritska provinca sv. Jožefa,
Minoritski trg 1, 2250 Ptuj, Slovenija,
e-pošta: minoriti@rkc.si, <http://minoriti.rkc.si>

Urednik: p. Danilo Holc, prov. tajnik
Prelom in priprava za tisk: p. mag. Tomaž Majcen
Odgovarja: p. Milan Kos, prov. minister

Ovitek: Julija Zornik
Tisk: Tiskarna Povše

UVODNIK

Dragi bratje in sestre v sv. Frančišku!

V teh dneh z veliko hvaležnostjo in veseljem obhajamo 800-letnico tranzitusa – prehoda našega očeta in brata, sv. Frančiška Asiškega, iz zemeljskega v večno življenje. Osem stoletij je minilo od njegovega odhoda v Očetovo hišo, vendar njegova beseda, njegova drža in predvsem njegovo življenje še vedno nagovarjajo ljudi našega časa. Frančišek ni svetnik preteklosti. Njegova vera, njegova ljubezen do Kristusa, njegova povezanost z evangelijem in njegov odnos do vsakega človeka ter vsega stvarstva ostajajo živi in aktualni.

Jubilejno praznovanje zato ni samo spomin na velik dogodek iz zgodovine našega reda. Je priložnost, da se zaustavimo, pogledamo svojo pot in se vprašamo, kaj nam danes pomeni biti Frančiškovi bratje.

Najprej je to praznovanje hvaležnosti. Bogu se zahvaljujemo za dar sv. Frančiška, za njegovo življenje in pričevanje ter za vse, kar je po njem storil v Cerkvi in svetu. Zahvaljujemo se mu tudi za poklicanost, ki smo jo prejeli, in za milost, da smemo biti v tem jubilejnem obdobju njegovi bratje in nadaljevati pot, ki jo je on začel. Biti brat sv. Frančiška ni zgolj naziv ali pripadnost določeni skupnosti. Je dar in obenem odgovornost. Je klic, da bi tudi mi vedno znova iskali Kristusa in mu dovolili, da oblikuje naše življenje.

Jubilej je zato tudi čas pričevanja. Naša bratstva in naša provinca želimo – ali bolje rečeno, bi želeli – s svojim življenjem pokazati, da Frančiškova pot ni le lepa dediščina, ki jo občudujemo, ampak pot, po kateri želimo hoditi tudi danes. Naše bratstvo, naše molitve, naše delo, naši odnosi in naš odnos do ljudi naj bodo znamenje, da evangelij še vedno lahko preoblikuje človeka in skupnost. Svet ne potrebuje predvsem razlag o tem, kdo je bil Frančišek. Potrebuje ljudi, ki bodo kakor on s svojim življenjem pokazali, kdo je Kristus.

Zato je pomembno, da ob jubileju ne ostanemo samo pri opozarjanju na 800-letnico in pri številnih dogodkih, ki jo spremljajo. Imejmo željo, da

bi praznovanje v vernikih prebudilo navdušenje za evangelij. Frančiškova pot je namreč najprej in predvsem pot evangelija. Frančišek je slišal Kristusov klic, ga vzel zares in se mu z vsem srcem izročil. Njegov zgled nam govori, da evangelij ni knjiga lepih misli, ampak Beseda, ki želi postati življenje.

Ta klic velja vsakemu človeku, ne glede na njegov življenjski stan, poklic ali okoliščine. Vsakdo je povabljen, da evangelij živi tam, kjer je: v družini, v zakonu, v službi, v duhovništvu, redovništvu ali na kateremkoli drugem področju življenja. V tem smislu je še posebej dragocena tudi pot Frančiškovega svetnega reda, v katerega so dobrodošli vsi, ki želijo v svojem vsakdanjem življenju hoditi za Kristusom po zgledu sv. Frančiška. Povabimo jih, da se nam pridružijo.

Ob vsem tem pa se mi zdi najpomembnejše, da jubilej postane čas osebne in bratske prenovе. Osemstoletni spomin nas ne sme pustiti nespremenjenih. Ob Frančiškovem tranzitusu smo povabljeni, da se osebno, kot samostanska bratstva in kot provinca vprašamo: Kaj danes pomeni živeti našo poklicanost? Kje smo zvesti evangeliju in kje bi se morali bolj zavzeto spreobrniti? Kaj lahko konkretno naredimo, da bo naše življenje bolj prepričljivo pričevanje za Kristusa?

Pri tem nas lahko zelo neposredno nagovori Frančiškova misel iz Oporoke: »Jaz sem svoje izpolnil, kar je vaše, pa naj vas pouči Kristus« (LegM 13,3).

To so besede, ki so danes namenjene tudi nam. Frančišek je svojo nalogo izpolnil. Njegova pot je končana. Toda evangelijska pot Cerkve se nadaljuje in zdaj je na vrsti naše življenje. Frančišek nam ne želi ponuditi zgolj svojega nauka, ki bi ga posnemali v zunanjih oblikah. Usmerja nas h Kristusu. On naj bo naš učitelj.

Zato naj bo ena od konkretnih odločitev tega jubileja preprosta in hkrati zahtevna: vsak dan znova intenzivno iskati Jezusov nauk v evangeliju in ga prenašati v svoje življenje. Ne samo prebirati evangelij, ampak ga poslušati. Ne samo poznati Jezusove besede, ampak se pustiti po njih oblikovati. Ne samo občudovati Frančiškovo življenje, ampak

po njegovem zgledu vedno znova stopati za Kristusom.

Če bomo to zares vzeli v svoje življenje, nas bo evangelij gotovo vodil po pravi poti. Takrat bomo lahko upravičeno ponosni, da smo bratje sv. Frančiška – ne zaradi imena, ki ga nosimo, ne zaradi zgodovine, ki ji pripadamo, ampak zaradi življenja, ki ga živimo. Naša Frančiškova identiteta bo postala verodostojna, če bo vidna v naši preprostosti, bratstvu, usmiljenju, služenju, veselju in predvsem v naši ljubezni do Kristusa.

Današnji čas potrebuje takšne priče. Potrebuje ljudi, ki ne bodo samo govorili o evangeliju, ampak ga bodo živeli. Potrebuje brate, ki bodo s svojim življenjem oznanjali Kristusa. Potrebuje ljudi, ki bodo znali biti hkrati zvesti evangeliju in pogumno navzoči v svetu. Prav v tem je lahko danes naša Frančiškova poklicanost preroška: da s preprostim, pristnim in evangelijskim življenjem pokažemo, da je mogoče tudi v sodobnem svetu živeti za Boga in za človeka.

Naj bo zato 800-letnica tranzitusa sv. Frančiška več kot obletnica. Naj bo milostni čas hvaležnosti,

poglobitve in novega začetka. Naj nas spomin na njegovo zemeljsko pot in njegov prehod v večno življenje ne usmeri nazaj v preteklost, ampak naprej – h Kristusu, ki nas tudi danes kliče in poučuje.

Želim vam duhovno bogato in doživeto praznovanje 800-letnice tranzitusa našega svetega očeta Frančiška. Predvsem pa vam želim, da bi iz tega jubileja izšli z novo močjo, z novim veseljem in z odločitvijo za navdušeno in zvesto hojo za Gospodom po zgledu sv. Frančiška.

Naj nas pri tem spremljajo njegova preprostost, njegova vera in njegova ljubezen do Kristusa. In naj tudi za nas velja: svoje smo izpolnili takrat, ko smo dovolili, da nas vsak dan znova pouči Kristus.

Dragi bratje in vsi, ki prebirate naša Sporočila, želim vam duhovno bogato praznovanje in navdušenja, da s Frančiškovim duhom in gorečnostjo vstopamo v vsakodnevno življenje!

p. Milan Kos,
prov. minister

IZ PROVINCIALATA

VI. seja provincialnega definitorija

VI. redna seja prov. definitorija je bila 14. septembra 2026 v provincialatu slovenske minoritske province na Ptuj.

1. Uvodna molitev

Na predlog p. Andreja Mohorčiča smo za začetek seje zmolili jubilejno molitev ob 800-letnici smrti sv. Frančiška, ki jo je sestavil papež Leon XIV.

2. Branje zapisnika prejšnje seje

Zapisnik 5. redne seje prov. definitorija je bil potrjen.

3. Personalne zadeve

P. Danilo Holc je bil namesto p. Slavka Stermška imenovan za člana sveta zavoda ZGŠ sv. Petra in Pavla Ptuj.

P. Anton Borovnjak je bil imenovan za duhovnega pomočnika na Ptujski Gori.

4. P. Danijel Golavšek

Prov. minister s svojim definitorijem je razpravljal o statusu p. Danijela Golavška, ki nezakonito živi izven samostana.

5. Formacija gvardijanov

13. oktobra 2026 bo v Olimju potekala formacija za gvardijane in samostanske vikarje. Vodil jo bo vikar reda p. Igor Salmič, ki bo spregovoril o predstojniški službi gvardijana.

14. oktobra 2026 bo v sklopu permanentne vzgoje še srečanje za vse brate. P. Igor Salmič bo predstavil Oporoko sv. Frančiška Asiškega.

24. oktobra 2026 so vsi bratje vabljeni na praznovanje Duha Assisija, ki bo pri Sveti Trojici v Slovenskih goricah.

6. Duhovne vaje in permanentna vzgoja v letu 2027

Duhovne vaje za brate bodo potekale od 14. do 19. februarja 2027 v Olimju.

Permanentna vzgoja bo potekala v Olimju in Piranu. Prvi termin je od 29. marca do 2. aprila 2027. Drugi bo določen naknadno. Komisija za vzgojo bo pripravila še predloge tematike in voditeljev.

7. Predstavitev dela oz. načrtov komisij

Predsedniki komisij so predstavili svoje načrte. P. Janez Šamperl za komisijo za vzgojo, p. Danilo Holc za KOFRA in p. Vito Muhič za komisijo za duhovne poklice.

8. Ekonomsko poročilo

Provincialni ekonom je podal redno ekonomsko poročilo.

9. Razno:

- Praznovanje 800-letnice od smrti sv. Frančiška. Vsi bratje so povabljeni, da to obletnico, kolikor je mogoče, najslovesneje obhajajo in se angažirajo pri praznovanju z ostalim ljudstvom.
- Naslednja seja prov. definitorija bo predvidoma konec oktobra 2026.

p. Danilo Holc,
prov. tajnik

IZ NAŠIH SAMOSTANOV

Minoritski samostan sv. Petra in Pavla

Šolske počitnice so mimo, poletje prehaja v jesenski čas. V tem času se je v našem samostanu dogajalo mnogo zanimivih dogodkov tako na kulturnem kakor na pastoralnem področju.

S tridnevnicco od 10. do 12. junija smo se pripravljali na praznovanje sv. Antona Padovanskega, ki smo ga obhajali v soboto, 13. junija 2026. Pri maši ob 19. uri je potekal blagoslov lilij, ki so jih verniki lahko ponesli domov.

V nedeljo, 14. junija 2026, smo ob 9. uri pri sv. maši obhajali srečanje starejših in bolnih vernikov z možnostjo prejema bolniškega maziljenja.

V torek, 23. junija, smo se odpravili na samostanski izlet na Pohorje, kjer smo si ogledali cerkev sv. Antona Padovanskega. Cerkev je bila sezidana med letoma 1681 in 1684 na pobudo vuzeniškega župnika Jakoba Križaja. Baročna cerkev s tipično arhitekturo iz 17. stoletja je kmalu postala priljubljena božja pot. Požar je leta 1874 uničil cerkev, a so jo do leta 1877 obnovili. Danes se ponaša z izbrano baročno opremo, predvsem z dvajsetimi slikami iz življenja sv. Antona Padovanskega. Cerkev je čudovita za obisk in ogled.

Nazaj grede smo si ogledali še ekološko kapelo v Bistriškem jarku v občini Muta na Koroškem. Kapela je bila zgrajena leta 1997, posvečena je sv. Frančišku Asiškemu, ki varuje in opozarja tamkaj živeče ljudi na goliški jez.

V sredo, 24. junija, je bila ob 17. uri sv. maša ob sklepu šolskega leta za profesorje in učence zasebne glasbene šole, ki jo je vodil provincialni minister p. Milan Kos. Ob 19. uri pa je bila sv. maša za domovino s krajšim kulturnim programom.

V nedeljo, 28. junija, na vigilijo praznika sv. Pavla in Pavla, je bila v cerkvi ob 18. uri molitvena ura za nove duhovne poklice, sledila je sv. maša ob 19. uri.

Naslednji dan, v ponedeljek, 29. junija 2026, na praznik sv. Petra in Pavla, smo slovesno praznovali srebrno mašo p. Tomaža Majcna in 50 let večnih zaobljub p. Marjana Vogrina, p. Slavka Stermška

ter 70 let življenja p. Janka Gašpariča. Po maši je bilo druženje in pogovor z jubilanti na samostanskem dvorišču.

V juliju in avgustu ob nedeljah ni bilo sv. maš ob 10.30.

Od 19. do 24. julija 2026 so bili mladi in študenti vabljeni na jubilejno romanje v Assisi ob 800-letnici prehoda sv. Frančiška Asiškega v večnost.

26. julija 2026 smo obhajali Anino nedeljo ter svetovni dan starih staršev in starejših. Pri sv. maši, ki je bila ob 8. uri pri Sv. Ani, je pel naš župnijski pevski zbor. Ta nedelja pa je bila tudi Krištofova nedelja, ko smo blagoslavljali avtomobile in druga prevozna sredstva. Pri izhodu iz cerkve je vsak lahko prejel nalepko z molitvijo za srečno vožnjo. V sredo, 5. avgusta, smo s piknikom praznovali rojstne dneve generalnega vikarja p. Igorja Salmiča, provincialnega ministra p. Milana Kosa in p. Andreja M. Sotlerja, župnika župnije sv. Petra in Pavla na Ptujju.

V petek, 7. avgusta, smo imeli primopredajo gvardijanske službe, ki je potekala v kapitelski dvorani minoritskega samostana. Službo je pogumno prevzel p. Klemen Slapšak. Ob tem smo izvolili še nekatere druge samostanske službe. Vikar samostana je postal p. Rufin Vladimir Predikaka, ekonom p. Marjan Vogrin, zapisnikar pa p. Andrej M. Sotler.

Ptujski oratorij z naslovom Živeti je lepo z osrednjim likom Heidi je potekal od ponedeljka, 10.

avgusta, do petka, 14. avgusta 2026. Udeležilo se ga je 260 otrok in 80 animatorjev.

V nedeljo, 16. avgusta, smo praznovali sv. Roka na podružnični cerkvi. Slovesno mašo ob somaševanju p. Janka Gašpariča in p. Andreja M. Sotlerja je vodil p. Vladimir Rufin Predikaka, novi župnik v Dornavi. Maša je bila pred cerkvijo. Po maši je bila kulturna prireditev in pogostitev, ki jo je organizirala mestna četrt Breg - Turnišče v sodelovanju z Mestno občino Ptuj. V kloštru ta dan ob 9. uri ni bilo sv. maše.

V torek, 18. avgusta, je prov. minister p. Milan Kos peljal na izlet in romanje vse, ki so pomagali v kuhinji čez leto, še posebej ob provincialnem kapitlju. Najprej smo obiskali Ludbreg, kjer se je zgodil evharistični čudež. Vino se je na zunaj vidno spremenilo v sveto Jezusovo kri. Zmolili smo litanije Jezusove krvi, nato pa smo se podali še na ogled po mestu, kjer smo si ogledali ploščo, ki označuje središče zemlje. Po sprehodu po mestu smo se odpravili na kosilo v restavracijo, ki je bila v lepem in mirnem kotičku kraja. Od tukaj pa smo krenili še na ogled razglednega stolpa, ki je v kraju Vidikovac z imenom »Mađerkin breg«. S stolpa, ki je visok 28 metrov in stoji na višini 341 metrov, seže pogled kar v štiri države, in sicer v Avstrijo, Slovenijo, Madžarsko in Slovaško.

V petek, 21. avgusta, so bili sodelavci Karitas vabljeni na tradicionalno romanje sodelavcev in prostovoljcev Karitas Nadškofije Maribor k sv. Barbari v Cirkulane.

Vsako tretjo nedeljo v mesecu obhajamo medžugorsko srečanje v kloštru. Ob 18. uri je molitvena ura in ob 19. uri sv. maša.

V okviru festivala Arsana je bil v sredo, 26. avgusta, koncert v izvedbi Filharmoničnega orkestra iz Ljubljane. 27. avgusta so nastopili tudi Prifarski muzikanti, ki so s svojimi vižami dodobra ogreli in navdušili navzoče občinstvo. V petek, 28. avgusta, pa so naši mladi virtuozzi iz glasbene šole predstavili svoj koncert na dvorišču minoritskega samostana. V nedeljo, 6. septembra, smo bili v sklopu festivala Arsana ob 19.30 povabljeni na dvorišče samosta-

na na koncert zbora in orkestra ptujske mladine z imenom Infinitus. Nastop so izvedli v okviru praznovanja 800-letnice smrti sv. Frančiška Asiškega. Program pesmi je bil glede na obhajanje obletnice zastavljen nekoliko drugače.

Vsem bratom, ki se boste zaustavili ob mojem zapisu, želim veliko Božjega blagoslova ter mir in dobro.

br. Franc Svetličič

Dornava

Velikonočno praznovanje je bilo tudi letos v Dornavi zelo živahno. Poskrbeli smo, da so otroci opravili zakrament svete spovedi po razredih. Na razpolago smo bili tudi vernikom. Zanje smo en dan imeli tujega spovednika. Cvetna nedelja je tudi letos v cerkvi sprejela velik presmec, ki so ga ob spremljavi dornavske pihalne godbe prinesli v cerkev možje – orači iz TED Lukari.

Na veliko noč so pri vstajenjski procesiji tudi letos sodelovali dornavska pihalna godba in drugi udeleženci, ki so poskrbeli, da je bilo praznovanje nadvse slovesno.

Od važnejših dogodkov v župniji naj omenim slovesnost svete birme. Skušnjo je imel nadškof Alojzij Cvikel v ponedeljek, 20. aprila 2026, ob

18. uri in po njej je daroval še sv. mašo. Tajnik Primož Lorbek pa je bil v spovednici na razpolago za sveto spoved botrom in staršem. Slovesnost sv. birme smo obhajali v soboto, 25. aprila 2026, ob 10. uri. Zakrament svete birme je prejelo 31 birmancev. Pri maši je prepeval župnijski pevski zbor. Pri določenih delih svete maše so sodelovali tudi birmanci, starši in botri. Kosilo smo imeli v zavodu ZUDV Dornava (Zavod za usposabljanje, delo in varstvo dr. Marijana Borštnerja Dornava). V nedeljo, 3. maja 2026, smo darovali sv. mašo za gasilce. Pri maši so se zbrala PGD iz dveh župnij in dveh občin: Polenšak, Žamenci, Dornava, Mezgovci ob Pesnici, Pacinje in Spodnji Velovlek. Po maši je bilo slovesno kosilo v večnamenski dvorani občine Dornava. Druga večja slovesnost v župniji je bilo prvo sv. obhajilo. To je bilo v nedeljo, 17. maja 2026, ob 10. uri. Pri slovesnosti je prepeval mladinski pevski zbor pod vodstvom katehetinje Lidije Kodrič Kmet. Prepevali so tudi prvoobhajanci in sodelovali pri oblikovanju samega bogoslužja. Po maši je bila zunaj cerkve pogostitev za vse, ki so jo pripravili starši prvoobhajancev. Telo vsko procesijo smo imeli na sam praznik Svetega Rešnjega telesa in krvi, in sicer po sveti maši okrog cerkve. Veroučno leto smo zaključili 7. junija

2026 in se poslovili od učencev 9. razreda osnovne šole. Povabili smo jih, naj se jeseni priključijo že nastali mladinski skupini.

V tem času smo bili aktivni tudi na gospodarskem področju. V marcu (16. in 17. 3. 2026) smo vrt preuredili v park. Poravnali smo zemljo in odstranili odvečna drevesa in posejali travo. Jeseni bo padla odločitev, kaj posaditi sedaj na tej zelenici, ki bi v prihodnje služila za oddih in razvedrilo župnije in ZUDV, ki domuje v našem župnišču.

V torek, 5. maja 2026, so delavci Gradbeništva Krajnc končali z delom ometa okrog cerkve. Dela so s presledki potekala od 13. aprila 2026 do 5. maja 2026. Ko se bo župnijska blagajna spet napolnila z denarnimi sredstvi, se lahko pristopi k beljenju zunanosti cerkve, da bi tudi zunaj bilo tako lepo, kot je sedaj znotraj.

Že jutri nadaljujemo z II. delom provincialnega kapitlja (9. 6. 2026), ki lahko prinese tudi kakšne odločitve glede premestitev. Bomo videli, kaj se bo zgodilo ...

V počitniški dnevih želim vsem veliko veselja, zdravega počitka, rahle opustitve in veliko dobrih odločitev za prihodnost.

p. Slavko Stermšek, žpk

Dopolnilo

V ponedeljek, 29. junija 2026, na petrovo, smo v Dornavi imeli sveto mašo ob 17.30, saj smo se ob 19.00 udeležili slovesnosti srebrne maše patra Tomaža Majcna v kloštru.

Po tem prazniku smo v torek, 30. 6. 2026, imeli sejo ŽPS Dornava, kjer sem uradno sporočil, da zapuščam župnijo sv. Doroteje v Dornavi in odhajam v Piran. Na

moje mesto bo prišel v Dornavo p. Vladimir - Ruffin Predikaka. Slovo župnika patra Slavka Stermška je bilo 19. 7. 2026 ob 10. uri. Farani so se za moje delo v tej župniji zahvalili z lepim nagovorom in darili. Po slovesu je sledila še primopredaja obeh župnikov. Primopredajo je opravil naddekan gospod Marijan Fesel ob prisotnosti dveh ključarjev.

Novi župnik se je župniji predstavil v nedeljo, 2. 8. 2026. Stari župnik, pater Slavko Stermšek, je odpotoval v Piran 2. avgusta 2026.

Vas pozdravljam iz Pirana in želim vse lepo.

p. Slavko

Prvi del prispevka iz Dornave je zaradi tehničnih težav izpadel v prejšnji številki Sporočil, zato ga objavljamo v tej številki.

Minoritski samostan sv. Frančiška

Danes se je v Piranu ozračje končno malo ohladilo – po več kot treh mesecih nenehne vročine. Tako bo sedaj, upamo, naše vsakdanje delo in življenje postalo nekoliko lažje. Tudi zaredi tega, ker je za

nami pomemben dogodek, prva obletnica vrnitve slike in predstavitve spominskega albuma, ki na nek način zaokroža dogajanje okrog vrnitve Carpaccieve umetnine – Marije Matere upanja – lastniku slike, našemu samostanu. Ob tej priložnosti je v prvem delu duhovno-kulturnega programa, ki so ga sestavljale piranske Marijine litanije in škofov blagoslov, vse navzoče, ki so bili zbrani v lepem številu, pozdravil in nagovoril novi gvardijan p. Slavko Stermšek: »V prvi vrsti velja pozdrav povabljenim gostom iz cerkvenega, redovnega, političnega in kulturnega kroga in vsem vam, ki ste se zbrali na prvo obletnico vrnitve Carpaccieve slike v našo samostansko cerkev sv. Frančiška Asiškega.

Ta dogodek danes obeležujemo s predstavitvijo spominskega albuma, ki ga je ob 85. obletnici vrnitve slike v Piran pripravil p. Janez Šamperl, s fotografijami pa opremil g. Ubald Trnkoczy.

V uvodu tega albuma je p. Janez Šamperl med drugim zapisal tele misli: *Pomembnost vrnitve slike in prva obletnica dogodka nas patre minorite v samostanu sv. Frančiška v Piranu zavezujeta, navdihujeta in nagovarjata, da nadaljujemo očetov naših imenitna dela.*

Naj navdihuje, spominja in spodbuja tudi vas, da bo Carpaccieva Marija z Detetom in svetniki – Mati upanja za vse nas.«

Vikar reda p. Igor Salmič je nato na kratko spregovoril o pomenu samostanske kronike in predstavil album p. Graniča iz leta 1887, ki je bil navdih in smerokaz novemu albumu, saj je ohranil nekaj oblikovnih elementov in značilno zeleno barvo. P. Janez je nato ob slikah na velikem ekranu predstavil novi album o 85-letni poti Marijine slike in njeni srečni vrnitvi na izvorno mesto. Ob tej

priložnosti se je samostan zahvalil najpomembnejšim sodelavcem in ustanovam, ki so skozi desetletja in v zadnjem času največ prispevali k prizadevanjem za vrnitev slike, in sponzorjem pri izdaji albuma. Posebej dekoriran spominski album v posebni škatli so med drugim prejeli: samostan sv. Antona v Padovi in muzej sv. Antona, veleposlanik Tomaž Kunstelj, Slov. min. provinca sv. Jožefa, Restavratski center RS, Ministrstvo RS za kulturo, Škofija Koper, župnik Zorko Bajc, MC Medicor in drugi. Posthumno je samostan album podelil tudi + Milanu Tomacu, ki ga je prevzela vdova Štefanija. Zahvalili so se mu za njegov izjemni doprinos pri obnovi renesančne edikule poleti 1997, saj je dneve in dneve čistil kamnite elemente in na Občini Piran odprl marsikatera vrata, da so se stvari začele premikati.

V letošnjih dolgih in vročih počitnicah se je začel premikati na bolje tudi obisk tedenskih maš. Včasih smo ob torkih in sobotah našli pri sv. maši zjutraj do 50 udeležencev. K temu gotovo pripomore pobožnost k sv. Antonu (torek) in pete litanije Matere Božje pri njenem oltarju (sobota). Sedaj, po enem letu, pa bomo začeli tudi z zahvalno pobožnostjo za vrnitev Marijine slike, ki pa ne bo v sklopu sv. maše. Premika se tudi življenje znotraj naše skupnosti.

Primopredaja je v navzočnosti prov. ministra lepo potekala, prvega kapitlja pa zaradi obilice dogodkov še nismo imeli. Tudi zaradi tega, ker – hvala Bogu – imamo še vedno poln samostan gostov. Trenutno gostimo celotno uredništvo Družine, ki že tradicionalno (vsako leto) pri nas nekaj dni kuje načrte za prihodnost našega verskega tednika.

Pripravljamo se tudi na praznik zavetnika naše cerkve in samostana,

našega očeta Frančiška. Ob tej priložnosti bo škof blagoslovil obnovljena in restavrirana vhodna varata. Samo eno krilo je težko 160 kilogramov. Že sedaj vzklikamo: V GOSPODOVO HIŠO POJDEMO VESELI. Tega veselja iz srca želimo tudi vam.

p. Janez

Minoritski samostan sv. Vida

Prejmite lepe pozdrave z Vidma, kjer se že intenzivno izvaja branje grozdja v Halozah. Čas počitnic je mimo in že je pred vrati novo šolsko in veroučno leto. Krepko čez 300 učencev bo zasedlo veroučne klopi. Največ problema imamo z usklajevanjem urnikov, saj verouk poteka med, pred in po šoli. Ampak bomo tudi to nekako uredili. Med počitnicami se je kar nekaj dogajalo. Oratorij v Leskovcu, tabor pri Sv. Trojici in oratorij na Vidmu. Vsi dogodki so bili zelo dobro obiskani in organizirani. Zahvala gre predvsem p. Klemnu, p. Vladimirju in br. Robiju ter kuharici Roziki, ki je poskrbela za kuhanje, da nismo omagali. Imeli smo tudi lepe slovesnosti za Anino nedeljo na Se-

lih, ki jo je vodil p. Milan Kos, na sv. Magdaleno v Leskovcu je vodil p. Vladimir in mašo na Avguštinovo nedeljo je daroval upokojeni škof Turnšek.

Tudi pri Sv. Trojici je bilo dvojno žegnanje. Pri Sv. Duhu na Rodnem Vrhu je slovesnost vodil p. Andrej Sotler. Slovesnost pri Sv. Trojici pa je na trojiško nedeljo vodil p. Danilo Holc.

Tako smo nekako preživljali počitnice. Je bilo kar pestro. Ampak hvala Bogu smo vse prestali. In potem pridejo na vrsto premestitve. Tako smo se zahvalili in poslovili od p. Vladimirja konec julija

pri maši in po maši še ob prijetnem druženju v Mihovem domu in Vidovi kleti, kamor nas je povabil župan. P. Klemen je zaradi odsotnosti novega gvardijana in župnika ter oratorija ostal še do konca avgusta. Tudi njemu smo se zahvalili in nadaljevali ter končali druženje v Vidovi kleti. Obema so se zahvalili predstavniki skupin in župan.

Bogu hvala in vama za pričevanje in sodelovanje ter prijetne skupne trenutke v samostanu in župniji. Sprejeli smo dva nova člana: p.

Mateia Sentesa, novega gvardijana in župnika, ter p. Vita Muhiča. P. Mateia je novi dekan g. Jože Pasičnjek umestil za župnika. Toliko zaenkrat. Zdaj pa veselo na delo. Hvala patroma Klemnu in Vladimirju ter dobrodošla, p. Matei in p. Vito.

br. Robi

Minoritski samostan Matere Božje

Postni čas, pripravo na praznik Jezusovega vstajenja, smo na Gori dobro izkoristili. Imeli smo postne nagovore in križev pot. Lepo je bil obiskan vsako nedeljo ob 15. uri. Zaradi slabega vremena smo ga dvakrat opravili kar v cerkvi.

Velikonočno tridnevje smo si razdelili. Pater Toni, župnik, je prevzel največ, ostali pa po potrebi. Pater Janez je bil posojen v Stoperce. Naj samo omenim, da je na veliko soboto pri vigiliji prepeval gorski moški pevski zbor. Velikonočno hvalnico pa je prepeval g. Peter Gojkošek. Vstajenje in vstajenjsko procesijo je v nedeljo vodil p. Toni. Pri maši je prepeval naš zbor Magnifikat ob spremljavi orgel ter dveh pozavn in trobent. Veličastno.

Popestritev je vedno dobrodošla, tudi v samostanu. Prvoaprilsko šalo sem si zamislil takole: sam bom namerno zamudil v kapelo, da bo v njej že p. Janez. Tako je tudi bilo. Ko pridem, rečem p. Janezu, da ga v cerkvi čakata dve gospe, ki bi radi pri njem opravili sveto spoved. Pater Janez odhiti v cerkev, ki je bila seveda še prazna. Čaka, čaka in se čez čas vrne v kapelo. Jaz sem samo rekel: »Danes je prvi april.« Vsi smo prasnili v smeh, ki je pol zdravja.

Drugega maja je tradicionalno romanje k ptuj-skogorski Materi Božji za krščanske družine in nove duhovne poklice. Romanje je potekalo iz več smeri, in sicer:

Markovci – Videm – Sela – Gora;

Maribor – Slivnica – Rače – Cirkovce – Gora;

Ptuj – Hajdina – Lovrenc na Dravskem polju – Gora;

Slovenska Bistrica – Črešnjevce – Sestrže – Gora;

Poljčane – Studenice – Makole – Majšperk – Gora.

Lepo je bilo videti toliko mladih, mladih družin z otroki, pa tudi starejših, ki veliko storijo za nove duhovne poklice. Bog se naših molitev ne naveliča; enkrat jih bo izpolnil, tako upamo. Ob 15. uri je bila molitvena ura, ki jo je vodil p. Toni, ob 16.00 pa sveta maša ob somaševanju vseh navzočih duhovnikov, ki jo je vodil msgr. Alojzij Cvikl, mariborski nadškof. Za izhodišče nagovora je uporabil življenje sv. Atanazija, škofa in cerkvenega učitelja. Vse navzoče je povabil, da bi njegov zgled pravovernosti ohranili in ga širili med vse ljudi, zlasti med mlade. Letos je bilo okoli oltarja lepo videti tolikšno število duhovnikov, tudi nas minoritov s patrom provincialom.

V nedeljo, 10. maja, smo imeli na Gori dve slovesnosti: obhajali smo Florijanovo nedeljo in pa prvo sveto obhajilo. Gasilce z mašo so dodelili meni. S p. Andrejem sva jih dočkala pri stopnicah na trgu, jim izrazila dobrodošlico in jih popeljala v baziliko k sveti maši. Lepo so sodelovali tudi sami s pozdravnim nagovorom, brali so berila in prošnje ter se na koncu zahvalili za darovano najsvetejšo skrivnost Kristusovega vstajenja. Prvo

sveto obhajilo je bilo tega istega dne pri sveti maši ob deseti uri, ki jo je daroval p. Toni. Prvoobhajancev je bilo sedem. Tako oni kot tudi starši so bili lepo pripravljeni. Otroci so peli, recitali in zgledno sodelovali. Posebnost pa je bila ta, da so na koncu otroci zapeli pesem staršem in starši otrokom. Lepo.

20. maja je bil pri Sv. Lenartu v Slov. goricah pogreb pokojne Marije Sirk, rojene Kurbus, rodne sestre p. Janeza Kurbusa. Pogrebno mašo je vodil provincial p. Milan Kos ob somaševanju treh gorskih patrov. Število bi zagotovo bilo višje, če ne bi bil istočasno pogreb pokojne Rozike Gomzej na Vidmu.

p. Emil Križan

Prispevek je zaradi tehničnih težav izpadel v prejšnji številki Sporočil, zato ga objavljamo v tej številki.

Zadnji teden junija je minil v veselem otroškem trušču, saj je takrat na Ptujski Gori potekal oratorij, ki je združil 70 otrok in 19 animatorjev. Bogu hvala za lepo udeležbo in čudovito vreme – kljub vročinskemu valu je bilo vzdušje zelo toplo in domače.

Julij smo začeli s praznovanjem šentvoršce. Na predvečer nam je načrte prekrižalo slabo vreme; pripravljalo se je k nevihti, zato procesije z lučkami nismo izvedli. Po večerni sveti maši in petih litani-jah pa so verniki imeli možnost celonočnega bdenja pred Najsvetejšim. Nekateri so se ga z veseljem udeležili ter jutro pričakali z molitvijo in pesmijo na ustnicah. Tako na predvečer praznika (1. julija) kot na sam praznični četrtek je mariborski nadškof zbrane spodbudno nagovoril k zaupanju v mogočno Marijino priprošnjo.

Skozi ves mesec smo patri z Gore duhovno oskrbovali tudi župniji Rače in Fram, kjer smo po nenadni smrti tamkajšnjega župnika g. Robija darovali svete maše med tednom in ob nedeljah ter vodili pogrebe.

V juliju je Ptujsko Goro obiskalo veliko popotni-

kov po Jakobovi romarski poti ter številne skupine skavtov od blizu in daleč – tako iz Slovenije kot iz tujine. Celo duhovniki si našo romarsko cerkev radi izberejo za lokacijo svojega letnega dopusta, da si naberejo novih moči za delo v Gospodovem vinogradu.

Mladi pari se še vedno radi poročajo pri Mariji na Gori, saj je bilo njihovo število tudi v letošnjem poletju izjemno lepo. Prav tako beležimo veliko svetih krstov, saj starši čutijo željo, da bi njihove otroke na prav poseben način čuvala Mati Marija.

Na Krištofovo nedeljo (26. julija) je Gora privabila veliko voznikov, ki so prišli po blagoslov in priprošnjo svetega Krištofa za varno vožnjo. Istega dne smo v Framu vodili slovesnost ob farnem žegnjanju svete Ane in Joahima.

Zadnji dan julija se je samostanska skupnost povečala za novega člana. Iz Rima je prišel p. Anton Borovnjak, ki bo naslednja štiri leta del naše samostanske družine. Želimo mu vse dobro in obilje Marijine priprošnje pri delu pod njenim plaščem.

Tradicionalno celonočno pešromanje na Svete gore nad Sotlo smo izvedli 4. in 5. avgusta. Začelo se je na trgu Ptujске Gore z blagoslovom ob 18. uri, sklenilo pa naslednjega dne ob 9. uri dopoldne s sveto mašo. Tokrat je naš p. Toni v družbi 16 romarjev celotno pot prehodil peš. Pater Andrej je skupaj s faranom poskrbel za spremljevalno vozilo, če bi kdo med potjo potreboval pomoč ali oskrbo. Bogu in Mariji hvala za njuno varstvo in vse dobro na poti.

V samostanu je 13. avgusta potekala predaja gvardijanske službe. Pater Toni je bil razrešen dosedanjega vodenja, službo novega predstojnika samostanske družine pa je prevzel p. Andrej. Obe ma gre iskrena zahvala – p. Toniju za dosedanje delo in p. Andreju za pripravljenost za vodenje v prihodnje.

Praznik Marijinega vnebovzeta je v baziliko privabil ogromno množico romarjev, ki so se zgrnili k Mariji Zavetnici s plaščem – celo več kot prejšnje leto. Nadškof msgr. Alojzij Cvikel nas je tako na predvečer kot na sam praznični dan duhovno

podkrepil s spodbudnimi besedami. Ob tem praznovanju je lepo uspela večerna procesija z lučkami po poti miru, vreme pa je bilo naklonjeno tudi vernikom pri celonočnem bdenju pred milostno Marijino podobo.

Marija Tolažnica v Žetalah nas je z odprtimi rokami sprejela že naslednje dopoldne. Tradicionalno pešromanje se je začelo na trgu ob 6. uri zjutraj, udeležba pa je bila ponovno lepa in primerljiva z lansko. Istega dne proti večeru smo se zbrali še k pobožnosti pri kapelici svetega Roka pod Ptujsko Goro, kjer smo Gorčani in Lovrenčani skupaj z domačimi duhovniki v skupni molitvi prosili za varstvo pred boleznimi in preizkušnjami.

Letošnje poletje je Ptujsko Goro nekoliko pogostejše začel obiskovati mladenič Ivan, ki je v svojem srcu začutil ljubeči Božji klic k služenju med Frančiškovi brati. Bogu hvala za vsak duhovni poklic, ki se prebudi v mladih srcih; naj mu Marija izprosi stanovitnost, vztrajnost in zvestobo na

Lokacija:
Trg Ptujске Gore
(v primeru slabega vremena v Baziliki Marije Zavetnice)

30.8.2026
ob 17h

KONCERT

p. Tonija Brinjavca

Glasba, ki je zaznamovala
življenje p. Tonija
... ker vsako življenje zveni
v melodijah časa in srca

Organizator:
TD Ptujška Gora

Prostovoljni prispevki

začrtani poti.

Med poletnimi meseci so v samostanu ponovno brneli gradbeni stroji, saj smo se lotili temeljite in že zelo potrebne prenove večine kopalnic ter sanitarij. Dela so v glavnem uspešno zaključena, prenovljeni prostori pa so že pripravljeni za bivanje in služenje svojemu namenu.

Konec avgusta pa so se v baziliki začela še zahtevna dela za ureditev nove razsvetljave. Z njo želimo doseči, da bodo gotski elementi tega našega arhitekturnega bisera še bolj zasijali v vsej svoji lepoti in vernike nagovarjali k čaščenju. Ker gre za izjemno natančen in obsežen projekt, bodo dela potekala še kar nekaj časa, a z mislijo na končni sijaj našega svetišča.

Zadnja nedelja v počitniškem avgustu je bila že drugo leto zapored prežeta z glasbo. Tudi tokrat je p. Toni v sodelovanju s Turističnim društvom Ptujška Gora pripravil nepozaben koncert, ki je pod gorsko nebo privabil še večje število poslušalcev kot leto prej. V dobrih dveh urah bogatega programa so zazveneale pesmi, ki so tankočutno orisale njegovo življenjsko pot vse od rojstva pa do danes ter v srcih zbranih prebudile hvaležnost za dar življenja in poklicanosti.

Na predvečer praznika Marijinega rojstva pa je baziliko na Ptujski Gori s svojim obiskom počastila prevzvišena eminenca msgr. kardinal Rolandas Makrickas, nadduhovnik papeške bazilike Marije Velike v Rimu. Skupna molitev pod milostnim Marijinim plaščem je stkala čudovito duhovno vez med obema svetiščema. Visoki gost je ob navzočnosti apostolskega nuncija, njegove ekscelece nadškofa msgr. dr. Luigija Bianca in mariborskega nadškofa metropolita msgr. mag. Alojzija Cvikla ter našega patra provinciala Milana Kosa s svojo prisotnostjo potrdil, da med našo gorsko baziliko – duhovnim srcem nadškofije – in rimsko baziliko Marije Snežne utripa živo ter globoko duhovno sorodstvo.

Marija je svoje otroke ponovno povabila pod okrilje svojega široko razprostrtega plašča ob prazniku svojega rojstva, 8. septembra. Kljub delovnemu dnevu so se že k dopoldanskim svetim mašam zgrnile množice, ki so napolnile baziliko. Mariji in Bogu hvala.

Zbral in zapisal
p. Andrej Mohorčič

Minoritski samostan bl. Antona M. Slomška

Spoštovani sobratje, iz olimskega samostana vam kličemo: Mir in dobro. Tu je nekaj naših spominov na letošnji počitniški čas, ki je bil tako kot vsako leto povezan z največjim Marijinim praznikom, ki je v naši župniji še posebej slovesen. A pojdimo lepo po vrsti.

V minoritskem samostanu sv. Petra in Pavla na Ptujju je bil od 9. do 11. junija 2026 drugi del rednega provincialnega kapitlja Slovenske minoritske province sv. Jožefa. Izvolili smo nove gvardijane in predsednike nekaterih komisij, provincialni definitorij pa je izbral še nekaj bratov za različne službe znotraj province. Želja vseh nas je, da bi naša bratstva postala svetilnik Božje ljubezni in da bi pričevanje naših bratstev odsevalo Frančiškovega duha, kar je danes še kako potrebno. Tudi v samostanu Olimje si prizadevamo za to.

Naši patri so že v začetku junija zaključili z letošnjim veroukom, naš otroški pevski zbor pa je pred koncem šolskega leta samostojno prepeval pri župnijski nedeljski maši. Po maši pa so starši za otroke pripravili piknik na župnijskem dvorišču. Pri Mariji Pomagaj na Brezjah se je 25. junija, ko Slovenci praznujemo dan državnosti, zbralo veliko članov močno razvejane Frančiškove družine. Glavni razlog je bilo praznovanje 800. obletnice smrti sv. Frančiška Asiškega. Iz našega samostana sta se slovesnosti udeležila p. Tine Gašparič in p. Jože Lampret. Slovesno sv. mašo je ob somaševanju mnogih duhovnikov in ob sodelovanju članov FSR vodil izmirski nadškof Martin Kmetec. V soboto, 27. junija, na praznik slovenske kneginje sv. Eme Krške oziroma Pilštanske, so se končala obnove dela v grajski kapeli na gradu Podčetrtek, posvečeni zavetniku sv. Juriju. Ker nismo mogli najti zanesljivih virov, komu je bila kapela prvotno posvečena, smo se odločili, naj bo njen zavetnik sv. Jurij. Oltarna slika je delo ruskega slikarja Mašruka, ki že dolga leta živi in dela v Sloveniji, opremo in oltar pa je strokovno delo restavratorske delavnice pod vodstvom g. Miha Legana iz Žužemberka.

Blagoslov je ob lepem obisku predstavnikov javnega in kulturnega življenja opravil celjski škof dr. Maksimiljan Matjaž ob asistenci p. Jožeta Lampreta in br. Jožeta Strojina iz olimskega samostana. Navzoč je bil tudi domačin, akademik in trojni doktor g. Jože Kraševac. Po dogovoru z županom Petrom Misijo bo svoj veliki knjižni opus zapustil prav Občini Podčetrtek, ki bo v ta namen pripravila v gradu posebno spominsko sobo. Domačega župnika tisti dan ni bilo doma. Kapela bo služila cerkvenim porokam, lahko pa bo v njej ob različnih priložnostih tudi sv. maša. Minil je mesec junij. Nad vso Slovenijo so se letos dan za dnem vrstile nevihte z vetrom, ki je podiral drevesa in odkrival strehe poslopij in hiš, ter z dežjem in točo, ki je marsikje uničila ves letošnji pridelek. Nam je Marija prizanesla, nobene večje nevihte nismo imeli. Se je pa sredi meseca pri nas oglasil p. provincial Milan Kos in skupaj s samostansko skupnostjo smo naredili primopredajni zapisnik o menjavi službe za gvardijana. S 1. avgustom je prevzel to službo od

p. Ernesta Benka naš dosedanji župnik p. Martin Gašparič. S svojim delom je že začel. Prenovili smo sobo sv. Marte in jo uredili v sobo za gospodinje, za likanje, perilo itd. V nedeljo, 20. julija, je p. Tine odšel z mnogimi mladimi iz vse Slovenije na romanje k sv. Frančišku v Assisi. Doma pa so se zbrali na srečanju animatorji za letošnji oratorij. Naša olimpska župnija živi z romarji in turisti vse leto, še posebej jo v vročih poletnih mesecih spoznavajo turisti, nomadi današnjega časa. S prihodom patrov minoritov je to majhno vasico na Kozjanskem spoznal ves svet. Vasico krasí starodavni grad s čudovito baročno cerkvijo in eno najlepših starih lekarn v Evropi, pred njima pa se razteza zeliščni vrt. Nič čudnega torej, da so nas krajevne revije naprosile, da napišemo v njihovo glasilo članek in v njem priporočilo za pravilen pristop kristjana do dopusta in počitnic. Bralce sem povabil tudi v naš lepi romarski in turistični kraj. Počitnice morajo biti za kristjana še nekaj več, saj človek ne živi samo od kruha, hrano potrebuje tudi njegova duša. Hočem reči, da moramo svojim počitniškim dnevom dati tudi vsebino, jih napolniti z nečim, kar bo dajalo moč našemu delu v jeseni in skozi vse leto. Naši počitniški dnevi naj bodo radostni, polni veselja, medsebojnega spoznavanja in prijateljevanja z vsemi, ki jih na teh poteh srečamo. Obenem je to priložnost tudi za raziskovanje novih krajev, zgodovinskih in kulturnih zanimivosti, cerkva, neokrnjene narave in drugih zemeljskih lepot, pa tudi izkazovanja majhnih pozornosti tistim, ki smo jih morda zaradi dela in drugih obveznosti med letom zanemarjali.

Morda je tudi zaradi tega članka postal naš kraj prostor duhovnosti in čudovitih srečanj, tudi du-

hovne vaje v tišini se kar vrstijo. Lepo je izkoristiti dopust za kar dvojno osvežitev v življenju, okrepiti z duhovno hrano svojo dušo in z dobro prehrano v idiličnem okolju poskrbeti za zdravje na telesu in duši. Naše neumorne gospodinje delajo čudeže. Vsi, ki pridejo v naš dom, so srečni in hvaležni za duhovne in telesne darove, ki so jih tukaj deležni. Od sredine julija dalje smo gostili veliko skupino gibanja Kolping. Redno nas s svojimi ljudmi obiskuje sestra Štefka, ki večinoma vodi duhovne vaje v tišini. Tudi bivši jezuitski pater Vili Lovše je naš redni gost s svojo skupino in še mnogi drugi, veliko jih prihaja tudi iz sosednje Hrvaške. Veseli smo bili skupine sodelavcev iz Svetopisemske družbe, ki nam s svojim znanjem in delom, knjigami in publikacijami približujejo knjigo vseh knjig, Sveto pismo. Za Krištofovo nedeljo smo povabili vernike k blagoslovu vozil, ki je bil pred cerkvijo po nedeljski maši. Župnik p. Tine Gašparič, ki je bil kar teden dni z mladimi v Assisiju, se je pravočasno vrnil domov, da je imel še blagoslov vozil in voznikov pred cerkvijo in na parkirišču. Danes Božji blagoslov bolj kot kdajkoli potrebujemo, saj nam na cestah sveta grozi nagla in nepričakovana smrt. Zato iz vsega srca vzklikamo: »Sv. Krištof, varno si nosil Jezusa čez vodo, varno vodi tudi naša

življenja po cestah Slovenije in drugod po svetu.« Vsako leto se naši otroci iz olimske in sosednjih župnij zberejo na oratoriju. To je teden lepega druženja, veselja, sreče, igranja, pa tudi duhovnih vsebin. Oratorij so letos prevzeli naši mladi farani, vso organizacijo pa sta vodila zakonca, ki pomagata oblikovati vsak mesec v Olimju otroška mašna bogoslužja, Tanja Strgar, nekdanja misijonarka v Afriki, in njen mož Matej. Pomagali so jima mnogi mladi animatorji, ki so poskrbeli, da so se imeli mladi iz naših župnij čudovito lepo. Nekaj manj kot 60 otrok je v naši družbi preživel teden lepega in prijetnega druženja. Oratorij je potekal pod geslom Življenje je lepo. Spremljal je mlado siroto, deklico Heidi, ki živi skupaj s svojim dedkom v švicarskih gorah. Njena preprostost in svetost, ljubezen do Božje narave in vsega, kar nas obdaja, je bila tema letošnjega oratorija. Oratorij je potekal od 3. do 8. avgusta večinoma v Olimju, en dan tudi v Podčetrtku in se je zaključil s sv. mašo v cerkvi Marijinega vnebovzeta v Olimju. K sv. maši so prišli tudi starši otrok.

Avgust je mesec našega župnijskega žegnanja. Naši patri se vsako leto skupaj s člani ŽPS skrbno pripravljajo na 15. avgust, ko naša župnijska zavetnica Marija Vnebovzeta praznuje svoj god in odhod v nebeško slavo. Srečanje smo imeli v tednu pred praznikom. Dogovorili smo se o poteku praznovanja, ki ga je tudi letos na sam praznik ob somaševanju domačih patrov vodil upokojeni mariborski nadškof Marjan Turnšek. V torek, 11. avgusta, na god sv. Klare, je bilo v olimskem samostanu zelo slovesno. Samostanska skupnost se je veselila in praznovala 80-letnico našega nekdanjega gvardijana p. Ernesta Benka. Pri kosilu se je poleg našega bratstva zbralo tudi občestvo najbolj zvestih sodelavcev in sodelavk, ki skrbijo, da je pri nas vse tako, da smo vsi srečni in zadovoljni. Prav to sta pri kosilu ob nagovorih povedala naš novi gvardijan in župnik p. Tine Gašparič in sodelavka, ki nam ureja finance, gospa Jožica Korez. Oba sta zaželela slavljencu, da bi še naprej tako zvesto, skrbno in s srcem vodil našo župnijo, kot jo je v preteklih 26

letih. Še večja in prisrčnejša slovesnost z velikim številom vernikov se je zgodila pri večerni sv. maši, ki jo je ob somaševanju župnika in gvardijana p. Tineta Gašpariča in p. Jožeta Lampreta vodil naš slavljeneц p. Jožek Ernest Benko. Na koru so se s petjem izkazali cerkveni pevci, v cerkvi je bilo lepo število domačih faranov in tudi turistov, na koncu pa so slavljence počastili še člani ŽPS, članice Karitas in mladi farani, ki so slavljencu čestitali in mu prinesli koristne darove, ki jih je bila deležna vsa samostanska skupnost. Po končani sv. maši, pri kateri so vsi navzoči prišli do oltarja in p. Ernestu čestitali, je sledila pogostitev na samostanskem dvorišču. Izkazali so se mnogi posamezniki in gospodinje, ki so prinesli k slavu raznovrstne slaščice in pijačo. Bilo je zelo prisrčno srečanje in p. Ernest je žarel od veselja in sreče, saj je videl, da so ljudje hvaležni za njegovih 26 duhovno in telesno delovnih let, ki jih je prebil med farani Olimja. Čestitka naše sodelavke Jožice Korez je tako lepa, da jo želim

predstaviti tudi vam:

Na današnji god sv. Klare ste pred 80 leti začeli zemeljsko življenje. Psalmist je zapisal: Dni naših let je 70, če smo krepki, 80. Torej po psalmistu spadate med krepke ... tudi po kilogramih! Psalmist tudi pravi: »Blagor človeku, ki se veseli Gospodove postave, je kakor drevo, zasajeno ob potoku, daje sad ob svojem času in mu listje ne ovane.« Samostanski sodelavci se danes Bogu zahvaljujemo za Vas, saj smo že dolgo na različne načine deležni sadov tega drevesa. Rada bi danes omenila olimske zvezde. Bilo je v času, ko sta bila tu v Olimju študent Tonček in njegov dobrotnik, župnik Prašnikar. Zvečer sta v tišini večera zrla v zvezdnato drevo. Opazila sta na nebu tri zvezde. Jakob je to takole razložil Tončku: »Prva zvezda je ljubezen do Boga, druga je skrb za lastno zveličanje, tretja zvezda pa pomeni ljubezen do ljudi.« P. Ernest, ob Vaši 80. obletnici rojstva vam samostanski sodelavci iskreno čestitamo z željo, da bi Vas nebeški Oče vedno blagoslavljal in obdaril s potrebnim zdravjem na duši in telesu. Naj bo On Vaša luč, moč in opora. Olimska Mati Božja pa naj Vam izprosi Duha Tolažnika. Zazrite se kdaj zvečer v nebo in poiščite te tri zvezde. Za vas

Marjan Turnšek, domači patri in p. Franc Murko iz Pirana, več kot tisoč vernikov od blizu in daleč, čudovito petje, godba in različne skupine, vse to je naredilo slovesnost tako lepo, da jo lahko z veseljem občuduje vsa Slovenija. V pridigi je nadškof Marjan sporočil vernikom nekaj pomenljivih resnic, ki naj ostanejo za vedno napisane tudi v naši kroniki. Nadškof Turnšek je v pridigi poudaril, da je današnji svet, ki ne spoštuje življenja, prežet z vojnama (približno 60 vojn se trenutno bije v svetu), medsebojnimi spori, lakoto in naravnimi katastrofami (suša). To pa je povezal s pomenom in vrednostjo maše in dediščino sv. Frančiška Asiškega, še posebej ob praznovanju 800-letnice njegove smrti. Zbrane je tudi pozval, naj dovolijo, da se nebesa zgodijo v njihovih srcih in medsebojnih odnosih, delček že tukaj na zemlji – če prinašamo ljubezen, ki je sposobna sebi reči ne. To je najlepše delal sv. Frančišek Asiški, čigar 800-letnico smrti letos obhajamo. Odvrgel je obleko, vse, kar nas vleče k temu svetu, in se ves predal Bogu. V cerkvi Marije Angelske je delal za svetost sebe in bratov. Frančišek je »slekel starega človeka« in živel za druge. Naj bo to tudi

svetijo ... Vse najboljše, p. Ernest, Bog Vas živi! Praznik Marijinega vnebovzetja nas je razveselil s čudovitim toplim in suhim vremenom in k nam privabil za vsaj dve naši vasi vernikov iz domovine in tujine. Množica pobožnih romarjev je s procesijo po vasi ob kapelicah molila in prepevala ter prosila Marijo, naj se nas usmili in nam odpusti vse naše grehe in slabosti. Tokrat je bil Marijin praznik okronan s samimi superlativi: nebeško lepo vreme, nadškof

naša življenjska naloga, prioriteta v našem življenju. Romarji so tudi na samostanskem dvorišču preko velikega TV-ekrana skrbno sledili sv. maši v cerkvi in z molitvijo in petjem polepšali dan, ko je Marija zaspala za ta svet in odšla k Sinu v nebeško slavo. Tako so naredili praznik lepši najprej sebi in potem tudi naši župniji. Že v tednu po velikem praznovanju Marijinega vnebovzeta smo v romarski hiši gostili mlade skavte, večinoma iz župnije Logatec, z nami so bili tudi pri sv. maši. Nato so nas obiskali kolesarji, ki jih je pripeljal g. župnik Hrastnik. To je bil tudi zadnji prosti teden za vse šoloobvezne otroke in mnoge župnije so prav na ta teden postavile župnijske oratorije. Tako smo z veseljem sprejeli oratorijske otroke in mladino iz župnij Frankolovo, Videm pri Ptuju in Šmarješke Toplice. Še posebej smo bili ob koncu avgusta veseli našega patra Klemna Slapšaka, ki je prišel k nam s kar tremi avtobusi otrok. Oratorijski dan je bil vesel in razigran. Po Marijinem prazniku pa nas je prva s skupino odraslih obiskala uršulinka, s. Štefka. Imeli so duhovne vaje v tišini.

Vstopili smo v prvi mesec jeseni, ki pomeni tudi začetek novega šolskega in veroučnega leta. Pri nas se bo veroučno leto hitro začelo. Tine Gašparič in g. župnik Boris Tibaut iz Podčetrčka sta skupaj in složno povabila starše vseh štirih župnij k vpisu verouka. Starši so se lepo odzvali in prišli v župnišče Podčetrtek, kjer je bilo vpisovanje. Pri nas pa so se začeli jesenski obiski turistov, ki prihajajo k nam preko različnih turističnih agencij. Tako skoraj ni dneva, da ne bi vodili ene ali dveh skupin po naših znamenitostih. Tudi na prvo septembrsko nedeljo popoldan je bilo pri nas zelo živahno. Naše društvo zeliščarjev je pripravilo na samostanskem dvorišču razstavo in pokušino mnogih jedil iz zdravilnih zelišč, ki so jih sami pripravili. Častni član teh zeliščarjev je tudi naš brat Jože Strojín.

Naj vam, dragi sobratje, tudi naš skromni prispevek pomaga, da boste z veseljem in polni evangelijskega veselja tudi to jesen pristopili k pastoralnemu delu v dobro vaših vernikov in vas samih. Mir in dobro!

p. Jože Lampret in sobratje

IZ NAŠIH MISIJONOV

Kazahstan

Po prazniku sv. apostolov Petra in Pavla in vrnitvi z drugega dela kapitlja kustodije v Peterburgu smo praznovali god in rojstni dan našega brata Pawla, že novega gvardijana v naši skupnosti, in ob tem nazdravili. Prenos je sicer predviden za september, ko se bo umirilo poletno dogajanje pri nas.

V juliju smo z mladimi načrtovali oratorij in aktivnosti, povezane z njim, ki pa so bile delno omejene z mojo boleznijo, ki še vedno nima vzroka, je pa veliko boljše. Konec junija sta se pojavila šumenje v ušesu in občasna vrtoglavica. Zaenkrat zdravniki še ne vedo vzroka, imam pa v sredini septembra še enkrat obisk pri otorinolaringologu z vsemi izvidi, ki sem jih v tem času pridobil (na magnetni resonanci so rekli, da so možgani na mestu, ultrazvok telesa pa ni pokazal, da bi bil noseč, torej možnosti za nove duhovne poklice po tej poti ni). Na sam šum v ušesu pa sem se že navadil. Moti me samo takrat, kadar v stolnici spovedujem na desni strani pred angleško mašo.

Konec julija je brat Pawel s skupino župljanov poromal na Poljsko in v Rim. Domov so prišli za-

dovoljni in pravočasno, da smo praznovali 77 let brata Roberta. Po njegovem rojstnem dnevu pa so k nam prišli prostovoljci iz skupine Pota (Slovenija).

S prostovoljkami smo najprej šli na sever v kraj Ozornoje, kjer smo pomagali pri pripravi na vsekazahstansko srečanje mladih in na njem tudi sodelovali. Zbralo se je približno 250 mladih in spremljevalcev. Tema je bila »Bodi svet, ker sem jaz svet«. Drugi dan srečanja je bila na teritoriju Karmela spoved za mlade in mnogi so očistili svojo dušo. Tudi tisti, ki še niso krščeni, so prihajali na pogovor z duhovnikom. Zvečer pa smo romali na jezero h kipu Marije dobrega ulova (Marija drži v rokah mrežo z ribami, ki je povezana s čudežem med vojno v tej vasi, ko se je ob lakoti spomladi, na Marijin praznik, pojavilo jezero iz talečega se snega in v njem obilica rib, ki so jih lovili kar s košarami in vozili po vaseh tudi 200 km stran). Na poti smo molili rožni venec v raznih jezikih: kazaškem, svahiliju, korejskem in drugo skrivnost v slovenskem jeziku. Na ta dan smo obhajali mašo v liturgiji Janeza Zlatoustega oz. tako, kot jo obhajajo v vzhodnem obredu grkokatoliki. Naslednji dan, na sam praznik Marijinega vnebovzetja, je mašo vodil naš nadškof Tomas Peta. Na žalost smo se po kosilu predčasno vračali domov, ker

sem v nedeljo imel obveznosti v domači župniji in škofiji. Na poti domov smo se v Sučinsku ustavili pri Slovencu Mirku in njegovi družini, ki je za nas pripravila večerjo. Njegova hčerka, ki je enake starosti kot naše prostovoljke, se je razveselila obiska in dekleta so dolgo klepetale v treh oz. štirih jezikih. Pozno zvečer smo se vračali domov, dekleta pa so se dogovorila, da se v Astani še dobijo na srečanju in ogledu mesta.

Ves naslednji teden smo imeli priprave na oratorij, ki smo jih prekinili v četrtek (20. 8.) samo za praznovanje rojstnega dne našega nadškofa Tomaša. Praznoval je 75 let življenja, 60 let od prvega obhajila, 50 let duhovništva, 35 let dela v Kazahstanu in 25 let škofovstva, pa še kakšen jubilej zraven. Maši je sledila pogostitev za vse. Darilom se je odpovedal, prosil je samo za molitve. Kljub temu je od naših prostovoljk dobil sliko Marije z Brezije. Te dni so bili pri nas tudi romarji iz Moskve z našim bratom Adrianom. Popoldne so obiskali naš samostan in župnijo. Bili so deležni večerje in koncerta otrok iz naše glasbene šole. Pri postrežbi pa so pomagali tudi mladi iz Uzbekistana s sestro usmiljenko Margareto (ki je nekaj let delovala v Kazahstanu, tudi pri nas), ki so pri nas prenočili na poti iz Ozornoja domov.

Mene in prostovoljk ni bilo doma, ker smo bili že prej povabljeni na obisk k veleposlanici Evropske unije v Kazahstanu gospe Aleški Simkić (Štajerki) v njeno rezidenco. Tam smo se srečali tudi z go-

spodom Brankom Rakovcem, novim veleposlanikom Republike Slovenije v Kazahstanu, ki je svojo funkcijo nastopil nekaj dni prej, g. Petrom Slovencem, ki je vodja postrežbe v enem od hotelov v Astani, in zvečer še slovensko poslanko Lucijo Tacer Perlin, ki je kot vodja delegacije parlamentarne skupščine OVSE vodila mednarodno opazovalno misijo na predčasnih parlamentarnih volitvah v Kazahstanu.

Naslednji dan popoldan pa smo bili povabljeni na zaključek oratorija pri sestrah usmiljenkah v Šortandah, kjer smo sodelovali s programom, ki je bil hkrati vaja za naš oratorij. S prostovoljkami (Eva iz Škofje Loke, Jera iz Šmartnega pri Litiji in sestri Dea in Anica iz Maribora; bodoča medicinska sestra, dve zdravnici in umetnica za risanje in glino) smo popolnili vrste na polju za odbojko in častno predstavljali Slovenijo.

Zadnji teden je bil oratorijski. Vsak dan smo peli himno Kazahstana in zadnji dan tudi Slovenije, kot se spodobi. Otroci in vsi mi smo bili zadovoljni, nekoliko (predvsem animatorji) pa tudi utrujeni – kot se spodobi. Dekleta so se zadnji teden odpravila raziskovat jug Kazahstana (gore, jezera in kanjone) in se preizkusiti v ježi konjev (meso so pokusila že pri nas). Ko to pišem, fotografije od tam še čakamo. Z našimi animatorji se bomo dobili na zaključnem srečanju v sredini septembra, ko se počasi ustalijo v šoli, na kolidžih in univerzi. S tem pa bomo začeli tudi novo sezono srečanj pri nas.

Kot sem že omenil, nas bo kmalu obiskal kustos br. Andrej Buko in bomo imeli prenos odgovornosti na novega gvardijana, ki je že prevzel večino dela. Po treh mesecih dela v Rusiji pa se je vrnil k nam tudi br. Andrej Kulčinski. Tako smo sedaj štirje v skupnosti. On skrbi za dobro voljo in čistočo doma, čeprav so prostovoljke naredile generalno čiščenje pri nas. Jaz trenutno poleg pisanja pripravljam papirje in finance za prenos, ker sem poleg gvardijana tudi ekonom.

Z gradnjo nadaljujemo. Trenutno po samostanu polagajo cevi in drugo inštalacijo za ogrevanje in v naslednjem tednu bomo zalili topli pod. Potem bomo iz sredstev, ki smo jih dobili v misijonski pisarni iz akcije Otroci za otroke, postavili še kuhinjo v pritličju, ki bo služila gostom in predvsem otrokom. Tudi v prostore za goste in za srečanja mladih na podstrešju bo prišla oprema iz tega naslova, enako oprema dvorane, kjer bodo nastopali učenci glasbene šole. Od želja za letos bo ostala neizpolnjena samo izolacija in zunanja stena, kjer manjka še nekaj finančnih sredstev, tako da moramo to prenesti na naslednjo spomlad. Notranja dela pa bomo potem počasi izpeljali. Nekatera tudi pozimi, ker bo notri že toplo.

Prijetno praznovanje praznika spomina na prehod sv. Frančiška v večno življenje.

br. Miha in bratje iz Kazahstana

Danska & Grenlandija

Dragi bratje in sestre, dragi bralci Sporočil!

Ko iz svoje sobe v samostanu v Københavnu pogledam na oktobrsko sivino danskega neba in poskušam v besede spraviti zadnjih nekaj mesecev, se me polasča isto občutje kakor tolikokrat prej: da je vse, kar je bilo delo mojih rok in mojih korakov, pravzaprav sad Božje zvestobe, ki je večja od moje. Letošnje pomladno-poletno polletje je bilo namreč posebno – ne le zato, ker so mesece zapolnili običajni misijonski ritmi med dvema deželama, temveč tudi zato, ker je Gospod dopustil, da sredi tega poslanstva slovesno obhajam petindvajset let mašništva. Srebrni jubilej me je vodil skozi tri kraje, ki so vsak po svoje vpisani v mojo duhovniško pot: Ptuj, kjer sem doma; Nuuk, kamor me je Gospod nepričakovano poslal; in København, kjer sem že skoraj desetletje minoritski brat sredi luteranske večine.

In sredi vsega tega dela, med letali, homilijami, spovedmi, obiski in pogovori, sem tiho stopil čez prag petindvajsetih let mašništva. Bogu naj bo hvala za vsak dan te milosti.

Osrednja slovesnost srebrne maše je bila v moji domači minoritski župniji na Ptuj, kjer sem

pred četrto stoletja stopal med svojimi prvimi bogoslovskimi koraki in kjer je moja duhovniška pot dobila prve obrise. Slovesno bogoslužje je zbralo sobrate minorite, sorodnike, prijatelje in tiste zveste romarje moje mladosti, ki so me spremljali od nekdaj. Slovesna sveta maša, ubrano petje domačega pevskega zbora in objemi ob koncu – vse to je bilo darilo, ki ga ni mogoče popisati. Na Ptujem sem se najbolj močno zavedel, da duhovništvo ni moja zasluga, temveč sad molitev vseh, ki so od moje mladosti prosili za moj poklic. Vsem – še posebej staršem, sobratom, dobrotnikom in preprostim vernikom Ptujem – ostajam neizmerno hvaležen.

Prav posebno slovesno pa je bilo tudi moje drugo obhajanje jubileja, ki sem ga obhajal sredi svoje grenlandske skupnosti. V mali cerkvi Kristusa Kralja se je zbralo občestvo Filipincev, Vietnamcev, Poljakov, nekaj Grenlandcev in turistov. Sli-

šal sem, kako se molitev za slovenskega duhovnika izgovarja v mnogih jezikih. Po maši pa so me spet presenetili na najboljši način, kot znajo samo oni.

Zaključek jubilejnega loka pa se je zgodil v Københavnu, sredi skupnosti, ki je moj dom že skoraj deset let. V župnijski cerkvi sv. Rešnjega telesa smo s slovesno mašo počastili tudi župnijski praznik. Na ta poseben dan se celotna župnija – danska, francoska in angleška jezikovna skupnost – združi pri skupni večjezični maši. Gre za dragocen trenutek enotnosti, ko verniki različnih rodov in kultur skupaj molimo, pojemo in obhajamo evha-

ristijo, praznovanje pa nato nadaljujemo v sproščenem, prijateljskem duhu.

Ptuj, Nuuk in København – trije kraji, trije jeziki, trije obrazi iste Cerkve. Verjamem, da je Gospod zavestno hotel, da svoj jubilej praznujem prav tako, kot živim: razpet med Slovenijo, Dansko in Grenlandijo, a prav zato ne razdvojen, temveč celovit.

Ko me kdo vpraša, kaj je jedro tega, kar sem se naučil v četrto stoletja duhovništva – posebej v zadnjih desetih letih, ki so bila misijonska – lahko odgovorim v treh stavkih:

Prvič, duhovništvo ni funkcija, ki jo opravljaš, temveč življenje, ki ga živiš. Vsak dan.

Drugič, misijonarstvo ni predvsem geografija. Je drža srca. Misijonar je tisti, ki ljubi ljudi tam, kjer so, in v jeziku, v katerem se najlažje jokajo in smejejo.

Tretjič, Bog nikoli ne pozabi svoje Cerkve, tudi če je v Nuuku petsto katoličanov med 20.000 prebivalci ali v Københavnu odstotek prebivalstva. Kjer sta »dva ali trije zbrani v mojem imenu«, tam je polna Cerkev.

Naj se ob koncu iz srca zahvalim Slovenski mino-ritski provinci sv. Jožefa in vsem sobratom, ki me v tem poslanstvu podpirajo z molitvijo in bratsko bližino. Predvsem pa hvala vsem, ki ste v teh petindvajsetih letih molili zame – vem, da so mnogi med vami to počeli tiho in zvesto.

In prošnja: molite naprej. Za mojo skupnost v Københavnu, za skupnost v Nuuku, za mir na Grenlandiji, za spoštovanje suverenosti narodov in za skrb za krhko arktično stvarstvo, ki je ena najbolj osupljivih Božjih mojstrov.

Naj zaključim s sv. Frančiškom. Ko te vrstice pošiljam v domovino, se približujemo prazniku našega serafinskega očeta, letošnje leto pa nosi še prav poseben, svet pečat – obhajamo 800-letnico njegove smrti in odhoda k Očetu (1226–2026). Ob tej visoki obletnici se pogosto zalotim pri misli, kako osupljivo živa ostaja Frančiškova dediščina prav tukaj, na skrajnem severu. On, ki je v slehernem človeku videl brata in v vsaki stvaritvi prepoznal odsev Božje dobrote, nas izpred osmih stoletij uči natanko tega, kar sam doživljam med Dansko in Grenlandijo: da misijon ni v velikih besedah, temveč v preprosti prisotnosti, tihem služenju in spoštovanju vsega, kar je Bog ustvaril.

Naj nas ta velika obletnica vse skupaj spomni, da smo poklicani biti orodje Njegovega miru – tam, kjer živimo, v jeziku, ki ga govorimo, in s srcem, ki zna prisluhniti.

Z bratskim pozdravom »Mir in dobro!« ter z blagoslovom s severa,

p. Tomaž Majcen

ODMEVI

Srebrna maša

Na praznik sv. Petra in Pavla, 29. junija 2026, smo na Ptuj obhajali tudi srebrno mašo našega misionarja p. Tomaža Majcna. Za svojega pridigarja si je izbral generalnega vikarja p. Igorja Salmiča. V nagovoru je orisal njegovo življenjsko pot in pomembnost misijonskega poslanstva na Danskem in Grenlandiji. Danes sta bolj kot velike besede pomembna tiha navzočnost in pričevanje med tosto majhno čredo, ki nam jo je Gospod zaupal.

Na praznovanju se je zbralo lepo število ljudi, ki so svoje veselje s srebrnomašnikom delili še na samostanskem dvorišču ob prijetnem druženju in pogostitvi. Tudi živa glasba in tradicionalna »čin-dara« nista umanjali.

Romanje mladih v Assisi, od 19. do 24. julija 2026

V jubilejnem letu sv. Frančiška smo bratje minoriti želeli približati duhovno pot sv. Frančiška tudi mladim. Avtobus sicer ni bil poln, a je bilo na njem polno veselja in radosti. V različnih krajih, ki so zaznamovani s sv. Frančiškom, smo se poglobljali v pomen, ki ga je kraj imel za svetnika, ter obenem iz tega bogastva črpali za svojo osebno in duhovno rast na življenjski poti. Trem bratom, ki smo romanje vodili, sta se pridružili še dve šolski sestri. Da pa nismo bili lačni, sta poskrbeli ga. Magda in ga. Mirjana. Eden od udeležencev je svoje vtise strnil v naslednjih besedah: Letošnjega romanja mladih v Assisi sem se zelo veselil, saj sem leto dni prej poromal v Assisi v sklopu svetovnega romanja mladih v Rim in se domov vrnil s številnimi lepimi spomini in poglobljeno vero. Že pot v Assisi mi je ostala v lepem spominu, saj je bilo vzdušje na avtobusu sproščeno, zabavno in prežeto z glasbo ter molitvijo. Zelo mi je bilo všeč, da sta nas glasba in pesem spremljala na vsakem koraku našega romanja, še posebej ko smo se en večer odpravili na trg in tam skupaj z množico, ki se je zbrala, prepevali in slavili Boga. Užival sem v čisto preprostih stvareh, kot so sproščen sprehod po mestu ob sončnem zahodu, pogovor s prijatelji in čas za razmislek. V spominu mi je še posebej ostal pohod na Monte Subasio, kjer smo pričakali

sončni vzhod, ki me je navdal z obilo hvaležnosti in zadovoljstva. Hvaležen sem bil za vse blagoslove in preizkušnje ter za naši kuharici Magdo in Mirjano, ki sta se nam letos pridružili na romanju in ga polepšali. Se že veselim prihodnjih romanj. (Jure)

do takrat pa ne pozabite, da je ŽIVETI LEPO.

Foto in besedilo: Tjaša Golob

Oratorij na Ptujski Gori, 25.–28. 6. 2026

Super zaigrana igrlica o Heidi, odlične kateheze, še boljše delavnice, pohod na Janški Vrh, super kosila, fenomenalne vodne igre, petje, druženje, čudoviti otroci in animatorji. Vse to smo doživeli na letošnjem oratoriju. Letos smo imeli 70 otrok in 19 marljivih animatorjev. Novost je bila, da smo se v soboto odpravili na pohod na Janški Vrh; bilo je zelo lepo.

Na tem mestu bi se iskreno zahvalili vsem ljudem, ki so pripomogli, da je oratorij tako odlično uspel. To so: Župnijska Karitas, Občina Majšperk, Kmetija Hajšek in Športno društvo Ptujška Gora. Hvaležni pa smo tudi trem kuharicam, ki so poskrbele, da nismo bili lačni. Hvala vam in Bog povrni!

Resnično smo hvaležni, da je oratorij minil brez poškodb in da so otroci vsak dan prihajali z nasmehom na ustih. Veselimo se prihodnjega leta,

Oratorij na Ptuju, 10.–14. 8. 2026

Udeležilo se ga je 340 otrok in animatorjev iz vseh treh ptujskih in okoliških župnij. Potekal je pod geslom ŽIVETI JE LEPO. Navduševali smo se ob liku deklince Heidi, ki kljub svoji žalostni zgodbi poskuša ljudem prinašati dobroto in se veseliti majhnih stvari. Vsako jutro smo se zbrali v proštiji (Sv. Jurij), kjer so animatorji ob jutranjem programu z animacijo v otrocih prebujali veselje do vsega, kar bo prinesel dan. Tri dni v tednu so animatorji v ptujskem gledališču pripravili dramatizacijo zgodbe o Heidi. Sledile so kateheze po starostnih skupinah v proštiji (veliki oratorij) in v kloštru (mali in srednji oratorij). Po katehezah so se otroci razporedili po različnih delavnicah, v katerih so ustvarjali iz različnih materialov. En oratorijski dan so preživeli v ptujskih termah, da so se malo ohladili, en dan pa v športnem parku Grajena.

Oratorij smo zadnji dan sklenili s sv. mašo, po kateri je sledila pogostitev na samostanskem dvorišču.

Oratorij v Olimju

Oratorij je potekal od 4. do 8. avgusta 2026. Že vrsto let združuje otroke župnij Olimje in Podčetrtek; prav tako so animatorji iz domače in sosednjih župnij. Pri nas je Heidi s svojim nalezljivim čudenjem in veseljem nad lepoto narave in življenja navdušila skupno 70 otrok in animatorjev. Veselje in razigranost sta bila močnejša od vročine. Četrty dan oratorija smo se z vlakom odpeljali na izlet v Celje na ogled muzejev. Za lepo uspeli oratorij imajo največ zaslug voditelja in animatorji, res uigrana ekipa. Zares, »živeti je lepo«!

Oratorij na Vidmu pri Ptuj

Potekal je od 17. do 21. avgusta 2026. Udeležilo se ga je 95 otrok in 22 animatorjev. Glavni animatorki Aneja in Neja sta poskrbeli za vso organizacijo. Obiskali so nas Kinološko društvo Ptuj, policija s helikopterjem in psi, ki skrbijo za red. Reševalci so nas uvajali v postopke pri nujenju prve pomoči. Obiskali so nas tudi gasilci, ki so predstavili reševanje ponesrečencev, varovanje z vrvmi ... Vsi ti gostje so nas potrjevali v vrednotah, ki nas vodijo k odgovornemu in priskrčnemu odnosu do ljudi, kar smo lahko spoznavali pri deklici Heidi, osrednjem liku oratorija. Najlepša hvala animatorjem in vsem, ki so pripomogli k izvedbi oratorija. Posebna hvala gre kuharici gospe Roziki Murko, ki nas je razvajala z dobrimi kosili in drugimi dobrotami. Prav tako se zahvaljujemo samostanu v Olimju, kjer so nas na oratorijskem izletu priskrčno sprejeli. Tam smo namreč obiskali tudi Jelenov greben, čarovnico, čokoladnico in seveda nekaj časa namenili molitvi v cerkvi. Bogu hvala za vse.

Oratorij v Leskovcu

Odvijal se je od 29. junija do 3. julija 2026. Udeležilo se ga je 65 otrok in 17 animatorjev. Obiskal nas je poseben gost, nekdanji štirikratni svetovni boksarski prvak Dejan Zavec. Za razliko od oratorija na Vidmu pri Ptujju je nas obiskala letéča in intervencijska policija. Za razvedrilo so poskrbeli gasilci s svojim dvigalom, ki so v višave dvigali otroke. Poleg tega so poskrbeli tudi za vodne igre. Zgodbo o Heidi so spremljali na filmskem platnu in jo poskušali zaživeti v polnosti med druženjem skozi ves oratorij.

Posebna zahvala gre Gabrijelu Fegušu, animatorjem in br. Robertu Horvatu ter društvom, ki so nas pri izvedbi oratorija podprla.

Oratorij smo enako kot na Vidmu pri Ptujju zadnji dan sklenili s sv. mašo v župnijski cerkvi.

Koncert zbora in orkestra ptujske mladine

V nedeljo, 6. septembra, smo imeli priložnost pripraviti naš letni koncert skupine Infinitus. Gre za zbor in orkester naše mladine na Ptuj. Imamo okoli 20 pevk in pevcev, violine, čela, klavir, flavto, bobne, bas, kitare, mala tolkala. Načeloma pojemo in igramo pri sv. mašah, dvakrat na leto pa pripravimo koncert: božičnega v eni od naših cerkva in poletnega, ki je tudi letos potekal v okviru festivala Arsana. Po posredovanju županje smo tako imeli na razpolago povsem opremljen oder, kar nam omogoča izvajanje tudi zahtevnejših glasbenih del, predvsem moderne glasbe.

Ob posvetni glasbi z bogatim besedilom smo s tem koncertom začeli naše neposredno praznovanje Frančiškove 800-letnice. Včasih tovrstna glasba presenetljivo dosledno opisuje v bistvu krščanske ideale, ki so vodili tudi sv. Frančiška.

S predstavitvijo videospota na osnovi naše uglasbitve Sončne pesmi želimo na predvečer praznika dodati svoj prispevek.

Hvaležen sem Špeli in Aleksandru, ki sta nosila dobršen del bremena priprav in seveda izvedbe, ter vsem mladim pevkam in pevcem, instrumentalistom in tistim, ki ste nas podprli. Bogata glasbena izkušnja nas povezuje.

p. Andrej Feguš

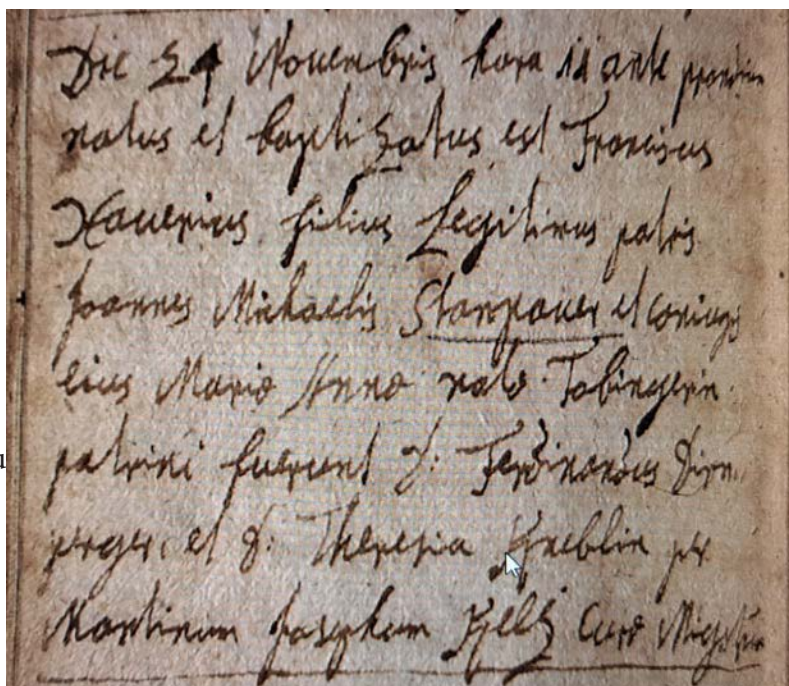

IZ NAŠE PRETEKLOSTI

Steinbauer (Stanpauer) p. Gregor

P. Gregor je bil rojen 24. novembra 1734 na Ptuju in je pri krstu dobil ime Frančišek Ksaver. Bil je zakonski sin Janeza Mihaela Stanpauerja in matere Marije Ane Tobinger. Ob vstopu v red je dobil redovniško ime Gregor. V ptujskem samostanu je bil kar štirikrat gvardijan, skupaj 30 let! Kot župnik je deloval tudi pri Sv. Trojici. Umrli je na Ptuju 9. maja 1823, star 89 let, v 71. letu redovništva in 66. letu duhovništva.

Iz krstne matične knjige župnije sv. Jurija na Ptuju, 1684–1734, f. 194.

P. Ernest Čuček

»**Čuček** p. Ernest, naslednik p. Klementa Šalamuna, je prišel k Sv. Trojici 19. septembra 1875 in ostal tu do 2. januarja 1879. Doma je bil od Sv. Ruperta v Slov. goricah, kjer se je narodil dne 10. oktobra 1841. Dne 9. februarja 1873 v mašnika posvečen je pastiroval najprej pri Sv. Vidu od 12. marca 1873 do 14. septembra 1875, potem pa pri Sv. Trojici do 7. januarja 1879, ko je prišel zopet za kaplana k Sv. Vidu, kjer je 6. decembra 1898 postal župnijski upravitelj. V njegovem času je 24. julija 1899 strahovita burja ob treh popoldne razkrila zvonik in streho vrgla na celino tik kapele sv. Donata, ne da bi količkaj poškodovala cerkveno streho. Zvonik je dobil zopet novo streho in 12. novembra 1899 sta bila blagoslovljena križ in jabolko. P. Ernest Čuček je ostal pri Sv. Vidu do 30. novembra 1903, ko ga je kot župni upravitelj nasledil njegov kaplan P. Andrej Brednik. Odšel je nato kot konventual najprej v Ptuj, kjer je 1907 bil definitor temporalis, potem pa v Gradec in je v tamkajšnjem minoritskem samostanu umrl 26. maja 1909 v 68. letu starosti in v 57. letu mašništva.«

P. Jožef Kupertinski Plešek

»Plešek p. Jožef, ki je zamenjal p. Edmunda Kornfelda, je bil tudi dvakrat trojiški kaplan. Prvikrat se v krstnih maticah pojavi 12. januarja 1878, zadnjič pa 5. novembra 1879. Doma iz Dola pri Hrastniku, kjer je bil rojen 10. marca 1845, je bil 25. julija 1875 ordiniran, nato pa najprej od 1877 do začetka 1878 kaplanoval v Ptuju, prišel od tam k Sv. Trojici v Halozah, novembra 1878 se pa zopet vrnil v Ptuj in ostal tam do 1. novembra 1884, ko je moral ponovno k Sv. Trojici, kjer ga v krstnih maticah zadnjikrat zasledimo 28. junija 1885. Nato ga v lavantinskem in sekovskem šematizmu ni več najti, odšel je na Nižje Avstrijsko, ki je od 1841 bila s Štajersko združena v eno (štajersko-avstrijsko) minoritsko provincijo, in tam neznano kdaj umrl v Grafensulsu pri Mistelbachu - Aspern.«

(Iz: Zgodovinski opis župnije Sv. Trojica v Halozah s podružnicami v Podlehniku, Sv. Duhu in Novi cerkvi. Dekanija Zavrč. Vinko Munda, str. 81–82).

Pripravil: p. Marjan Vogrin